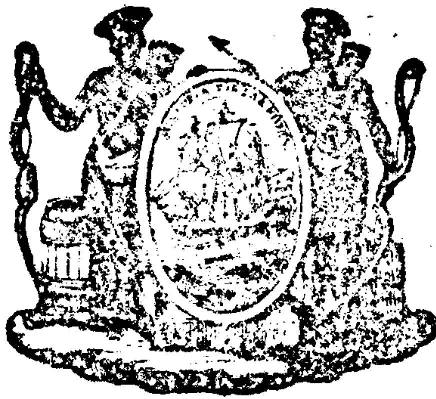
Ao. 1858. Zaturdag

No. 16. 6 Februarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 30 Januarij 1858.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken zijn *Brieven van Manumissie* verleend geworden, als:

1o. Aan het slavenkind *Maurits*, geboren in 1853, zoon van *Sophietje*, toebehoord hebbende aan Plantage *Beekvliet* divisie *boven Cottica* en *Perica*.

2o. Aan het slavenkind *Johannis Theodorus*, geboren in 1857, zoon van *Apolonia*, toebehoord hebbende aan N. Box n. ux.

3o. Aan het slavenkind *Hanibal*, geboren in 1847, zoon van *Jaba*, toebehoord hebbende aan A. Stroekman.

4o. Aan het slavenkind *Johan*, geboren in 1855, zoon van *Johanna*, toebehoord hebbende aan S. Soesman Jr. n. ux.

5o. Aan het slavenkind *Anna Wilhelmina*, geboren in 1856, dochter van *Clementine*, toebehoord hebbende aan C. G. Zandvoort.

6o. Aan de slavin *Marietje*, geboren in 1776, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan W. Fairley.

7o. Aan het slavenkind *Johanna*, geboren in 1856, dochter van *Filida*, toebehoord hebbende aan C. Louiszoon.

8o. Aan de slavenkinderen *Alexandrina*, geboren in 1846, dochter van *Kwasiba*, en *Jannie*, geboren in 1851, zoon van *Adelaide*, toebehoord hebbende aan den Houtgrond *Onverwacht*, divisie *Para*.

9o. Aan de slavin *Bergère*, geboren in 1790, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan de Erven Mr. Becker en Spiering.

10o. Aan den slaaf *Prins Josephus*, geboren in 1791, zoon van *Dora*, toebehoord hebbende aan D. Strijp.

11o. Aan den slaaf *Johannis*, geboren in 1840, zoon van *Albertina*, toebehoord hebbende aan den boedel G. P. van Brederode.

12o. Aan de slavin *Gratia*, geboren in 1838, dochter van *Cornelia*, toebehoord hebbende aan Plantage *la Paix*, divisie *boven Cottica en Perica*.

13o. Aan de slavin *Maria*, geboren in 1841, dochter van *Constantie*, toebehoord hebbende aan Plantage *Kleinhoop*, divisie *Matappica*.

14o. Aan den slaaf *Nelson*, geboren in 1826, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan Plantage *de vier Kinderen*, divisie *Para*, en

15o. Aan de slavin *Jaba*, geboren in 1821, dochter van *Adjuba*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

Zullende genoemde geanumitteerden voortaan de namen voeren, van:

1o. *Maurius Isaac Branon.*
2o. *Johan Theodorus Daen.*
3o *Hanibal Wijte.*
4o. *Johannis Christiaan Duurzaam.*
5o. *Anna Wilhelmina Vort.*
6o. *Henrietta Marietje Ferdij.*
7o. *Johanna Jan je Duijs.*
8o. *Sophia Alexandrina Verwacht.*
Frederik Johannis Lannens.
9o. *Johanna Bergère Vaardig.*
10o. *Prins Josephus Strijk.*
11o. *Johannis Breede.*
12o. *Gratia Bottien.*
13o. *Maria Windtort.*
14o. *Louis Nelson van Exel.*
en 15o. *Magdalena Maria Vaarwel.*

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie. Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

5 Feb. Van den slaaf *Marius*, geboren in 1844, zoon van *Juliana*, toebehoorende aan J. A. Mertens.

» » Van den slaaf *Carolus*, geboren in 1841, zoon van *Elisabeth*, toebehoorende aan Plantaadje *Vreeland*, divisie *boven Suriname* en *Thorarica*.

» » Van het slavenkind *Adile*, geboren in 1856, dochter van *Agnesia*, toebehoorende aan C. Busch.

» » Van den slaaf *Christiaan*, geboren in 1807, zoon van *Truijtje*, toebehoorende voor den vrijdom aan L. Benescia.

» » Van het slavenkind *Helena*, geboren in 1856, dochter van *Christina*, toebehoorende aan P. van der Meer.

» » Van den slaaf *Tamie*, geboren in 1813, zoon van *Alijda*, toebehoorende voor den vrijdom aan P. A. Vonk.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 5 Februarij 1858.

Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van.

George William Spong
en
Elisabeth Bregetta Antonia Abrahamsz.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Eerste Afkondiging.

De Ondergeteekende brengt bij deze ter kennis van de Ingezetenen dezer Kolonie, dat bij hem is gedeponeerd een muntstuk, voorstellende *een Mexicaansche Dollar van het Jaar* 1848, hetwelk duidelijke kenmerken draagt van *valsch* te zijn, zoowel wat betreft de kleur, de zwaarte als de onregelmatigheid der woorden »Republica Mexicana," welke boven den Adelaar een halven kring vormen.

Paramaribo, den 3 Februarij 1858.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

NIEUWSTIJDINGEN.

Engeland.

Volgens den *Morning Post* zal het regerings ontwerp strekkende om het bestuur van Indie onmiddellijk aan de kroon te trekken, zoo spoedig mogelijk in het Parlement ter tafel komen. Dit gewigtig nieuws was trouwens reeds door de *Times* en de ministeriele *Globe* aangekondigd. Het is zeer gewigtig en men doet zich de vraag: hoe het Parlement deze staatkunde opnemen zal. Wel waarschijnlijk is het, dat de meeste leden, voor en aleer zich voor zulk een gewigtigen maatregel te verklaren, op eene hervormiug van de verkiesingen zullen aandringen. Het valt toch in het oog, dat de onbepaalde magt, welke de Engelsche regering daardoor in Indie zou krijgen, een overwigt zou te weeg brengen, waaruit van lieverlede eene geheele verandering van het inwendige regeringstelsel zou voortvloeijen; alleen eene populaire vertegenwoordiging is in staat, zulk eene overmagt binnen de wettige grenzen te houden.

— Men weet dat de vrije kolonisatie van Afrikanen door de Fransche regering bevorderd, doch door de Engelsche regering met leede oogen gezien wordt, welke laatste daarin, zoo al niet een vermomden slavenhandel ziet, dan toch een middel om dien op heimelijke wijze te bevorderen. Thans zijn over die kwestie nog discussien gevoerd in het Eng. Parlement, waarbij het gebleken is, dat in de nota's tusschen de Engelsche en Fransche regeringen te dezer zake gewisseld, laatstgemelde de verklaring afgelegd heeft, dat zij nog evenzeer tegen dien verfoeijelijken tak van handel is als in 1815, toen zij

zich tot de onderdrukking daarvan verbond. De Engelsche regering heeft hiermede genoegen genomen, doch het blijkt tevens dat alle punten welke deze kwestie raken, nog niet voldoende opgehelderd zijn, daar eene conferentie tusschen de Engelsche en Fransche regeringen te Londen zal worden gehouden, ten einde het ook omtrent deze laatste eens te worden.

— Volgens de *Pays* worden de verdedigingswerken aan de Engelsche kust met kracht voortgezet. Vooral zullen de verdedigingswerken aan de Clijde door de Engelsche regering zeer versterkt worden.

Frankrijk.

Uit Parijs wordt het volgende gemeld:

Indien men geloof mag slaan aan een Oostenrijksch dagblad, dan zouden de Circassiers voornemens zijn de tusschenkomst der Europeesche mogendheden in te roepen in den strijd, dien zij met Rusland voor hunne onafhankelijkheid voeren.

— Uit St. Petersburg wordt gemeld, dat de stad Nischnei Nowgorod in den avond van den 4 der maand Dec., door een' hevigen brand geteisterd is, waardoor binnen kort geheele rijen houten huizen in de asch werden gelegd. Gelukkig waren de huizen en winkels, die tijdens de mis met goederen van groote waarde waren opgevuld, reeds ontruimd, anders zou het vernielend element geen schade van duizenden, maar van millioenen veroorzaakt hebben.

— Tijdingen uit Rome hangen een donker gekleurd tafereel op van den staat van zaken in de provinciën. In de provincie Ancona hebben bestendig moorden plaats. Een groot aantal arrestatien hebben in den nacht van 30 November, op verschillende punten te gelijk plaats gehad.

— De bloedige tooneelen die de jongste berigten uit de Herzegowina deden voorzien, tusschen de Turksche troepen en de rajahs, die naar de wapens grepen, hebben werkelijk plaats gehad. Den 23 Nov hebben de Turken namelijk een korps van 4,000 à 5,000 Christenen, die zich te Orohovaz, nabij Trebigne vereenigd hadden, aangetast. Het gevecht was even langdurig als hevig, maar bij het vertrek van de post uit Dalmatie was de uitslag nog onbekend.

— De koningin van Spanje heeft doctor Corral, die eenige dagen vooraf verklaard had, dat zij van een zoon zal verlost worden, eene prachtige geldbeurs met 1000 oncen goud (de once van 84 francs) doen toekomen, alsmede een kostbaar tooisel van diamanten voor zijne echtgenoote; terwijl zij hem eene visitekaartje gezonden heeft met het adres: *Aan den markies der ware profetie.*

— De *Espana* beklaagt zich over de weinige voorzorg, die de Spaansche regering neemt ter bescherming van Cuba, want dat de Noord-Amerikanen plannen tot het in bezit krijgen van dat eiland koesteren, dit staat volgens dat blad niet alleen vast, maar de president Buchanan wordt door de *Espana* ook beschuldigd van die plannen aan te moedigen.

Boodschap van den President der Vereenigde Staten bij de opening van het Congres

De boodschap van den president der Vereenigde Staten, bij de opening van het congres, waarvan wij vroeger kortelijk gewag hebben gemaakt, bevat de volgende zinsneden ten opzigte van de betrekkingen der Vereenigde Staten met de vreemde mogendheden:

» Onze betrekkingen met de buitenlandsche mogendheden zijn over het geheel genomen bevredigend.

» De diplomatieke moeijelijkheden, die bestonden tusschen de regeringen van de Vereenigde Staten en van Groot-Brittannie, op het tijdstip der verdaging van het laatste congres, zijn gelukkig geëindigd door de zending naar dit land van een Engelschen gezant, die op eene hartelijke wijze is ontvangen. Terwijl het in het belang is, en ik ben er van overtuigd, ook de opregte begeerte is van de regeringen en het volk der beide landen, betrekkingen van innige vriendschap met elkander te onderhouden, hebben wij evenwel altijd het ongeluk gehad met Groot-Brittannie de eene of andere zoo niet gevaarlijke, dan toch ernstige kwestie te moeten ontwaren.

» Dadelijk na onze komst aan het bestuur, hebben wij ons bezig gehouden om over tractaten met die regering te onderhandelen, en later over de ware strekking en beteekenis dier tractaten te beraadslagen. Met betrekking daartoe is de conventie van 1850, gewoonlijk het Bulwer Clayton tractaat genaamd, de ongelukkigste van allen geweest, omdat de beide regeringen aan het eerste artikel er van, — dat het belangrijkste is, — interpretatien gegeven hebben, die lijnregt met elkander in strijd zijn.

» Terwijl wij in de Vereenigde Staten dachten, dat dit tractaat de beide mogendheden op den voet van eene volmaakte gelijkheid zoude plaatsen, ten gevolge van de bepaling, dat geen van beiden ooit zoude mogen bezetten, versterken, koloniseren of beheerschen eenig deel van Centraal-Amerika, beweert de Engelsche regering dat de ware interpretatie der bewoordingen, haar in het wettig bezit heeft gelaten van elk deel van Centraal-Amerika, dat zich op de dagteekening van het tractaat in haar bezit bevond; kortom, dat het tractaat van de zijde der Vereenigde Staten daarstelt, eene dadelijke erkenning der regten van Groot-Brittannie, als bezitter of als beschermer van de geheele kust van Centraal-Amerika, welke zich uitstrekt van Rio Honda tot aan de haven van San Juan de Nicaragua, met inbegrip van de aangrenzende eilanden in de baai, met uitzondering van het betrekkelijk weinig belangrijke gedeelte dier baai, dat zich bevindt tusschen de Sarstoon en kaap Honduras.

» Volgens de interpretatie van Groot-Bittannie doet het tractaat niets anders dan beletten zijne positien in Centraal-Amerika buiten de tegenwoordige grenzen uit te breiden.

» Het is niet te veel te beweren dat, indien in de Vereenigde Staten het tractaat beschouwd ware geworden, als vatbaar voor eene dergelijke interpretatie, het nimmer gesloten zou zijn geworden onder het gezag van den president en nimmer de goedkeuring van den senaat hadde verworven. De algemeene overtuiging der Vereenigde Staten is, dat toen onze regering er in toegestemd heeft hare traditionele en geëerbiedigde staatkunde te schenden en zich te verbinden tegenover eene buitenlandsche mogendheid, om nimmer grondgebied te bezetten of aan te winnen in het Centraal-Amerikaansche gedeelte van ons eigen Vasteland, zij dit offer slechts bragt, opdat Groot-Brittannie in dit opzigt minstens op den zelfden voet geplaatst zoude worden als wij zelven. Terwijl wij geen het minste regt hebben om te twijfelen aan de opregtheid van de Engelsche regering, wat betreft hare wijze om het tractaat te interpreteren, zoo is het terzelfder tijd mijne vaste overtuiging, dat hare zienswijze in strijd is met de letter en den geest van het tractaat.

» Onder het vorige bestuur werden tusschen de beide regeringen onderhandelingen aangeknoopt, met het doel, om zoo mogelijk die moeijelijkheden op te heffen, en een tractaat, waarbij dit loffelijk doel beoogd werd, werd te Londen den 17 October 1856 gesloten en den 10 December daaraanvolgende aan de goedkeuring van den Senaat onderworpen.

» Welligt mag men er aan twijfelen of met dit tractaat, hetzij in zijn oorspronkelijken, hetzij in zijn geamendeerden vorm, het doel bereikt zoude zijn geweest, dat men er mede op het oog had, zonder aanleiding te geven tot nieuwe en ingewikkelde complicatien tusschen de beide regeringen. Het is evenwel zeker, dat de Senaat het door de onderscheidene daarin gebragte amendementen, veel meer aanneembaar maakte.

» Het aldaar geamendeerd tractaat werd den 12 Maart 1857 door mij geratificeerd en daarna naar Londen gezonden, om aldaar door de Engelsche regering geratificeerd te worden. Het kabinet van Saint James verklaarde dat het geneigd was al de amendementen van den senaat te onderschrijven, met uitzondering der clausule betreffende Ruatan en de overige eilanden der baai van Honduras.

» Het artikel van het primitive tractaat, zoodanig als het aan den senaat werd onderworpen, na gezegd te hebben, dat die eilanden en hunne bewoners »krachtens eene conventie, geteekend 27 Augustus 1856, gesloten tusschen H. B. Majesteit en de republiek van Honduras, geconstitueerd en verklaard zijn vrij grondgebied, onder de souvereiniteit van genoemde republiek van Honduras." voegde er bij: »De beide contracterende partijen verbinden zich wederkeerig om nu en altijd de onafhankelijkheid en de regten van het genoemde vrije grondgebied als deel van de republiek Honduras te erkennen en te eerbiedigen."

» Den 17den Augustus 1856 was men van oordeel dat het tractaat, door te verklaren dat de Baai eilanden een vrij grondgebied daarstellen onder de souvereiniteit van de republiek Honduras die republiek van regten beroofde, zonder welke men ter naauwernood kan zeggen dat hare souvereiniteit bestaat. Dit tractaat scheidde inderdaad de einden van het overige van Honduras, en gaf de bewoners er van een afzonderlijk regering, met wetgevende, uitvoerende en regtelijke ambtenaren door henzelven gekozen.

» Het beroofde de regering van Honduras van elken vorm van magt en stelde de bevolking der eilanden vrij van de volbrenging harer militaire pligten, tenzij voor hare eigene uitsluitende verdediging. Het ontnam aan die republiek nog het regt om op die eilanden voor hare eigene bescherming versterkingen aan te leggen, en stelde die dus van alle zijden aan een inval bloot. Het tractaat bedong eindelijk: » dat de slavernij nooit of nimmer op die eilanden kan bestaan."

» Indien Honduras dit tractaat had geratificeerd, zou het toegestemd hebben dat in zijn eigen land, hetgeen in substantie onafhankelijk is, ten alle tijde èn de invloed èn de contrôle van Groot-Britannie zich kunnen doen gelden.

» Buitendien, indien de Vereenigde Staten het tractaat met Groot-Brittannie in zijn primitiven vorm hadden geratificeerd, zouden wij op elk toekomstig tijdstip ten nadeele van Honduras die bepalingen hebben moeten erkennen en eerbiedigen.

» Daar een en ander in lijnregten strijd was met den geest en de beteekenis van het Bulwer-Clayton tractaat, volgens de opvatting der Vereenigde Staten, verwierp de senaat de geheele clausule en verving die door de eenvoudig verklaring van erkenning der souvereiniteitsregten van Honduras op die eilanden, in de volgende bewoordingen:

» De beide contracterende mogendheden ver-

binden zich wederkeerig, de eilanden Ruatan, Bonaco, Utila, Barbaretta, Helena en Morat, gelegen in de baai van Honduras en in het gezigt van de kusten der republiek van Honduras, te erkennen en te eerbiedigen als geplaatst onder de souvereiniteit en als deel uitmakende van de republiek Honduras." Groot-Brittannie verwierp dit amendement, als eenige reden daarvoor opgevende, dat de ratificatie van de conventie van 27 Augustus 1857, tusschen Groot-Brittannie en Honduras gesloten, niet uitgewisseld zijn, ten gevolge van de aarzeling dier regering.

» Ware die ratificatie niet uitgewisseld, dan zoude de Engelsche regering zegt men, niet veel zwarigheid hebben gemaakt om de door den senaat voorgestelde wijziging te onderschrijven, welke alsdan door hare strekking, dezelfde beteekenis zoude gehad hebben als de primitive bewoordingen.

» Onmiddellijk na het geamendeerde tractaat verworpen te hebben, stelde de Engelsche regering voor met de Vereenigde Staten een nieuw tractaat te sluiten, in alle opzigten gelijk aan dat, hetwelk zij geweigerd had te ratificeren, op voorwaarde dat de Vereenigde Staten er in zouden toestemmen, aan de duidelijke en eenvondige verklaring van den senaat nopens de erkenning der souvereiniteit van Honduras over de Baai-eilanden, de volgende voorwaardelijke bepaling toe te voegen: » Wanneer en zoodra de republiek van Honduras met Groot-Brittannie gesloten en geratificeerd zal hebben een tractaat, waarbij Groot-Brittannie aan de republiek van Honduras zal hebben afgestaan en de republiek van Honduras zal hebben aangenomen die eilanden, welke zijn onderworpen aan de bepalingen en voorwaarden in dit tractaat vervat.

» Dit voorstel werd verworpen.

» Nadat de senaat geweigerd had de Britsche conventie met Honduras van den 27sten Augustus 1855 te erkennen, was het mij, die nog niet bekend konde zijn met de voorwaarden en bepalingen van eene toekomstige conventie tusschen dezelfde partijen, — onmogelijk ze van te voren te sanctionneren.

» De intrekking van het Bulwer Clayton tractaat wordt aanbevolen. Het is een feit dat wanneer twee natien gelijk Groot-Brittannie en de Vereenigde staten die verlangen en naar ik hoop, altijd zullen verlangen de meest vriendschappelijke betrekking met elkander te onderhouden, ongelukkiglijk een tractaat hebben gesloten, dat zij in lijnregt tegen elkander indruischenden geest opvatten, het de meest wijze partij is zulkeen tractaat bij wederzijdsche toestemming in te trekken en een nieuw te sluiten.

» Ware dit onmiddelijk geschied, dan zouden welligt reeds sedert lang, alle bestaande moeijelijkheden ten opzigte van Centraal Amerika, uit den weg geruimd zijn.

» De tijd, door de discussien over de beteekenis van het Bulwer-Clayton tractaat verloren gegaan, konde tot dit loffelijke doel besteed zijn geworden en die taak zoude des te gemakkelijker vervuld zijn, omdat het belang der beide mogendheden in Centraal-Amerika hetzelfde is, namelijk om de veiligheid van het transito verkeer over al de wegen, die de landengte doorsnijden, te verzekeren.

» Hoewel dit mijne zinswijze is, zal ik niet weigeren bij te dragen tot elke schikking der kwestie van Centraal Amerika, die niet met de daad onbestaanbaar is met de Amerikaansche uitlegging van het tractaat. Reeds zijn ten dien einde door de Engelsche regering in een vriendschappelijken geest openingen gedaan; welke ik op cordiale wijze heb beantwoord, doch ik ben nog niet in staat een gevoelen te uiten over de kwestie, of die nieuwe poging zal slagen. Het vraagstuk zal echter spoedig opgelost zijn."

Wat Spanje en de beleediging, door die natie aan de Amerikaansche vlag aangedaan, betreft, zegt de boodschap:

» Onze buitengewone gezant en minister plenipotentiaris te Madrid heeft gevraagd om teruggeroepen te worden, met het doel, dat een nieuwe gezant naar Spanje zal worden gezonden, met speciale instructien betreffende al de tusschen beide regeringen hangende geschillen en met last, ze zoo spoedig mogelijk en op vredelievende wijze te schikken."

Ten opzigte van China zegt de boodschap:

» Terwijl onze gezant den last heeft bekomen neutraal te blijven in de kwestie der vijandelijkheden te Canton, en hij op loyale wijze zal zamenwerken met de gezanten van Engeland en Frankrijk in alle vredelievende maatregelen ten einde voor den handel den weg der tractaten, der billijke concessien te verwerven, welke de natien der wereld het regt hebben te verwachten en welke China haar niet langer mag onthouden, — twijfel ik niet, steunende op de ontvangen verzekeringen, of de drie gezanten zullen gemeenschappelijk handelen om handelstractaten te verkrijgen, van gelijken inhoud voor elk der mogendheden, die zij vertegenwoordigen.

Met betrekking tot de expeditie der vrijbuiters, zegt de boodschap het volgende:

» In weerwil der genomen maatregelen van voorzorg, is de expeditie er in geslaagd onze kusten te verlaten. Dergelijke ondernemingen kunnen in geen opzigt goed doen aan den lande, en hebben reeds veel nadeel berokkend zoowel aan zijne belangen als aan zijn karakter. Zij hebben de kenmerkend vredelievende emigratie uit de Ver Staten naar Centraal Amerika belet, eene emigratie, die ten hoogste voordeelig zoude geweest zijn voor de daarbij belanghebbende partijen.

» Alleen uit een financieel oogpunt beschouwd, hebben onze medeburgers groote verliezen geleden, ten gevolge van de bezetting en sluiting van den transitoweg langs de San Juan tusschen de beide Oceanen.

» Het hoofd der laatste expeditie was te New-Orleans in hechtenis genomen, maar in vrijheid gesteld door het stellen van een onvoldoenden borgtogt van 2000 dollars. Ik beveel deze geheele kwestie aan de ernstige overweging van het congres aan en ik geloof, dat onze belangen en onze pligt, zoowel als ons nationaal karakter eischen, dat wij maatregelen zullen nemen, die nuttig zullen wezen om onze medeburgers te beletten dergelijke vergrijpen te plegen."

Daarna deelt de president zijn voornemen mede, om aan Paraguay voldoening te vragen voor zekere beleedigingen.

Ten aanzien van eene herziening der tarieven van in- en uitgaande regten zegt de president, dat zij nog te kort in werking zijn en dit dan nog in zulk een ongunstig tijdperk, dat het althans voor den oogenblik ontijdig ware ze aan die herziening te onderwerpen. De heer Buchanan verklaart zich overigens tegen beschermende tarieven en ten gunste van meerdere handelsvrijheid in de betrekkingen met andere natiën.

Met betrekking tot de Mormonen zegt de boodschap, dat het zoowel uit een zedelijk als staatkundig oogpunt onvermijdelijk noodzakelijk is, om dat afgedwaalde en bijgeloovige volk ten onder te brengen. Hoe grootscher daarbij de krachtsontwikkeling der regering is, des te minder bloed zal er vergoten worden en des te sneller zal het doel bereikt en de opstand onderdrukt zijn. De president doet diensvolgens het voorstel dat het departement van oorlog gemagtigd zal worden, om nog vier andere regimenten tegen de Mormonen in het veld te brengen.

De heer Buchanan komt vervolgens tot de financieele crisis. Hij betreurt hare noodlottige gevolgen, de groote moeijelijkheden die zij deed geboren worden, en de stoornis die zij in den handel veroorzaakt. Ook de inkomsten der schatkist hebben daardoor geleden. Als oorzaak van de crisis geeft de president op, het op zich zelf gebrekkige en bovendien in de praktijk overdreven stelsel van papierengeld en credietbanken, waardoor de meest buitensporige speculatien en het beursspel in de hand gewerkt worden. Het zal thans volstrekt noodzakelijk zijn om de wetgeving op het stuk der banken te herzien, vermits er niet minder dan 1400 banken in de Vereenigde Staten bestaan, die allen, met uitzondering van de bank van Louisiana, papierengeld in omloop brengen, zonder dat de latere omwisseling in specie door iets gewaarborgd is. Daarvan was het gevolg, dat zij allen slechts in hare kelders aan edel metaal eene som van 58 millioen dollars in voorraad hadden, tijdens zij voor 215 millioen papieren geld in omloop bragten en 230 millioen schuldig zijn voor bij haar gedeponeerde gelden, gezwegen van de 400 millioen dollars aan goud, die Californie in de laatste 8 jaren aan Amerika leverde. De paniek, die door verkeerde en te sterk uitgezette speculatien moest veroorzaakt worden, kon dus wel bij dien stand der geldmarkt niet achterwege blijven. De president geeft als middelen ter verbetering aan de hand: 1°. de wekelijksche openbaarmaking door iedere bank van den toestand waarin zij verkeert; 2. de vestiging van de circulatie van het papierengeld op een' werkelijken en soliden grondslag; 3 de verpligting voor de banken om steeds voor elke drie dollars papier dat zij uitgeven, een dollar edel metaal in voorraad te hebben; en 4. eene wet die bepaalt, dat zoodra eene bank hare betalingen schorst, zij onmiddelijk moet liquideren De president stelt wijders voor dat eene eenvormige wet op de faillissementen in het leven zal worden geroepen, die op alle financieele inrigtingen in den lande van toepassing zal zijn. Die wet moet zeer gestreng wezen en in alle opzigten van de tegenwoordige wetgeving verschillen. Voortaan moet de schuldeischer en niet de schuldenaar door de wet beschermd worden, hetgeen niet wegneemt dat men dan toch wel tegen ongegronde geldvorderingen zal kunnen waken.

In verband met het nadeel dat door de schatkist door de geldcrisis wordt geleden, zal de secretaris der schatkist het voorstel doen dat het departement van financiën gemagtigd zal worden tot het uitgeven van schatkistbilletten, hoogstens tot een bedrag van 20 millioen dollars, die interest zullen dragen en binnen een te bepalen termijn aflosbaar zullen zijn. Dit voorstel is echter slechts facultatief, vermits daarvan, indien het wordt toegestaan, geen gebruik zal worden gemaakt dan naar gelang der dringende behoefte.

Ten slotte treedt de boodschap in eene breede ontwikkeling der kwestie van Kansas. Zij verdedigt de wettigheid van de conventie van Lecompton en zegt dat de aan den gouverneur Walker gegeven instructien luidden, dat wanneer eene volledige constitutie aan het volk zou zijn toege-

staan, dit het regt zoude hebben om in de uitoefening zijner bij de grondwet gegrondveste regten beschermd te worden; maar dat voor den oogenblik de conventie van Lecompton aan het doel beantwoordt, te meer, daar het meest belangrijke vraagstuk, dat namelijk der slavernij, reeds door dat verdrag aan de beslissing van het volk van Kansas is onderworpen.

Te Lissabon wordt veel gesproken over een tweegevecht, dat daar zou hebben plaats gehad tusschen een Engelschman en eenen Portugees. De oorzaak schijnt geweest te zijn eene zekere Andaluzische, wier zwarte oogen niet minder slagtoffers hebben gemaakt dan de verschrikkelijke gele koorts. Het gevecht moest op leven en dood zijn; de twee vijanden en hunne getuigen raadpleegden lang over de wapens, waarvan men zou gebruik maken; maar het was hun onmogelijk daaromtrent overeen te komen.

Alstoen stelde de Engelschman aan den Portugees den volgenden uitweg voor: alleen opgesloten in eene zaal, over elkanderen gezeten aan eene tafel, moesten zij daar nacht en dag blijven, tot dat de dood aan het leven van den eenen of den anderen een einde maakte.

Deze voorwaarde werd aangenomen, ondanks de tegenstribbelingen der getuigen. De Engelschman en de Portugees sloten zich op in eene kamer van een landgoed, toebehoorende aan den eersten; de vensters hadden uitzigt op eene verlatene achterplaats. Dit gebeurde op eenen dag ten tien ure 's morgens.

Tot 's anderdaags op hetzelfde uur bleven de vijanden over elkaâr zitten, zonder te spreken, zonder zich te verroeren, zonder te slapen. Tegen den avond stond de Portugees op, deed eenige stappen in de zaal en ging daarna weder zitten. De Engelschman bleef onbewegelijk. Toen de dageraad toeliet elkander te aanschouwen, kon de een op het gelaat van den anderen de sporen aanschouwen welke de honger, de vermoeijdenis en de slapeloosheid er op gelaten hadden.

Acht en veertig uren na den begonnen kamp, was de Engelschman genoodzaakt zich op de sofa uit te strekken; hij kon zich niet meer regt houden op zijnen stoel. Toen stelde de Portugees voor om wat drinkwater te vragen, daar het tweegevecht een tweegevecht op den honger en niet op den dorst was, die hun eene onuitstaanbare marteling veroorzaakte. De Engelschman antwoordde met zwakke stem dat hij niets te vragen had en dat geen van beiden, onder welk voorwendsel ook de kamer mogt verlaten; dat overigens het huis ledig was, geheel afgezonderd stond, en al de dienstboden bevel gekregen hadden het te verlaten. Den morgen van den vierden dag, was de Engelschman zonder beweging op de sofa; en de Portugees lag uitgestrekt in eenen hoek, beide met den dood op het gelaat, dat verdrongen was door een helsch lijden.

Des anderen daags 's morgens stierf de Engelschman; de ander was zoodanig verzwakt dat hij niet meer op de beenen kon staan noch zich de middelen verschaffen om buiten de woning te geraken, en zoude ook bezweken zijn zoo de dienstboden van den Engelschman niet tegen den avond waren aangekomen. Hun meester bekend hebbende dat een der beide strijders alsdan niet meer zou leven, had hun bevel gegeven op dit uur te komen. Men heeft het leven van den Portugees kunnen redden, dank zij de spoedige geneeskundige hulp.

Burgerlijke Stand.

Van den 29n. Januarij tot den 4den Februarij 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 30n., Charlotte Jentz, 14 jaren. Idem, Adolf Salomon, zoon van Salomon Marcus Samson en van Anna Nathan Levij, 3 m. en 5 d. Den 1 Februarij, Jacoba Frederika de Lamare, 50 jaren. Den 2, Esther, dochter van David Vieira en van Rachel Cohen Lobato, 10 maanden. Idem, Harrij Adolph Philipszoon, 2 m. ruim. Den 3, Christiaan Janse, circa 54 jaren, (in leven gepens. Kapt. Kommandant der Artillerie. Idem, Santje van Kettij van Sluijter, 65 jaren.

Producten-Handel.

Suiker. Van de Centraal Fabriek op *Buitenrust*, 11 vaten (onlangs geadverteerd) a 7,50 cent.

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 3den dezer, de Nd. Am. Bark *Marijland*, kapt. A. C. King, naar Boston, lading: 260 vaten Melassie 36,421 gallons.

Den 5den, het schip *Eliza*, kapt. W. Visser, naar Amsterdam, lading. 523 vaten Suiker 748,824 pond, 80 balen schoone Katoen 25,490 pond, 10 puncheons Rum 1173 gallons en 2975 pond oud Koper. Passagier: de WelEdele Heer W. H. Good.

Idem, de Nd. Am. schoener *Eleonor*, kapt. J. R. Hosmer, naar St. Thomas, in ballast.

Idem de Eng. Schoener *Excelsior*, kapt. N. Clommel, naar Demerarij in ballast.

Vertrokken.

Den 5 dezer, de koloniale schroefboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij. Passagiers: de Heeren M. J. de Mendoza Echtgenoot en kind, A. Frezie, M. J. van Praag, G. P. Emanuels, E. Soesman, en M. B. Randa, Mejufvrouwen A. Lareij wed. J. Sauerman, S. J. Fraser en kind en de minderj. G. W. A. Vels.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Jacoba Christina, kapt. R. H. Lutje, adres bij M. M. Curiel.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » . . » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . . » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25